Mor als 88 anys la periodista i primera directora del setmanari l´Empordà, Núria Munarriz Sans

Originària de Pamplona, va venir a Figueres l'any 1973, tot i que des del 2012 residia a Castelló de la Plana

La periodista Núria Munarriz Sans, en una imatge d´arxiu.

FIGUERES | DDG

La periodista i primera directora del setmanari de l'Alt Empordà, Núria Munarriz Sans, va morir dissabte als 88 anys a Castelló de la Plana, la localitat on s'havia establert feia tres anys i mig. Originària de Pamplona, va venir a Figueres l'any 1973 mentre treballava com a directora de la revista Diana, del Banc de Bilbao. Aquí va conèixer el seu marit, Joan Juncà, amb qui es va casar un any després. Coneguda com la degana del periodistes de la comarca (tal com ella mateixa es feia dir), va ser una avançada per la seva època. El seu pas pel setmanari, del que mai va desvincular-se, la va portar després també a ser corresponsal de La Vanguardia, l'Agència EFE i la revista El Senyal del Bisbat, entre d'altres mitjans. Així mateix va escriure un llibre sobre el barri del Bon Pastor de Figueres i, durant els darrers anys de la seva residència a la ciutat, va estar molt vinculada al Casal de la Gent Gran figuerenc.

Munarriz va néixer a Pamplona l'any 1928 en el sí d'una família que, segons expliquen des del setmanari, tenia arrels escampades per València, Alacant, Castelló i Barcelona. Es va treure la carrera de Periodisme precisament a València i després va començar a treballar per la revista corporativa del banc. Aquesta tasca la va portar a viatjar per diversos punts del país i també a Figueres, on va conèixer el seu home. Cinc anys més tard es va convertir en la directora del setmanari i així va continuar fins al 1986 tot i que mai va deixar de col·laborar-hi. Per aquelles dates, entre els col·laboradors hi havia un jove, Josep M. Bernils Vozmediano, que estrenava la majoria d'edat i que participava juntament amb el seu pare, el desaparegut cronista de Figueres Josep M. Bernils Mach, aleshores cap de redacció, a les reunions que «es feien els diumenges al vespre».

«Per mi va ser una de les primeres mestres de periodisme i també cal dir que va ser una dona molt avançada al seu temps ?perquè no era habitual veure dones dirigint diaris encara que fos un setmanari», recorda Bernils. I és que al capdavant d'aquesta ?publicació va viure, explica «el procés de transició democràtica a Figueres».

A partir del 86, però, va iniciar noves etapes professionals que la van portar a ser corresponsal de diversos mitjans escrits. També va col·laborar a la cadena COPE i en algun espai de la Televisió de Figueres. Durant els darrers anys de la seva residència a Figueres, a més, va estar molt vinculada al Casal d'Avis de la capital altempordanesa. Els que la coneixien, asseguren des de l'Empordà, la consideraven «degana» del periodisme altempordanès. De fet, ella mateixa s'autoanomenava així per la seva llarga trajectòria.

L'any 2012 i per motius de salut, es va traslladar a Castelló de la Plana, on residia bona part de la seva família. Allà i acompanyada dels seus va morir aquest dissabte, als 88 anys.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2016/03/08/mor-als-88-anys-periodista/771438.html?utm_source=rss